

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în privința inculpaților

***Mahagna Ahmad Thabet**, născut la
XX XXXXXX XXXX în XXXXX, XXXXX, locuitor al
XXXXXX, XXXXXX, XXXX, cetățean al XXXXXX,
XXXXXX, fără antecedente penale;*

***Sharara Moatasem Bellah Bassam**,
născut la XX XXXXXX XXXX, în XXXXXX, XXXXX,
locuitor XXXXXX, XXXXX, cetățean al
XXXXXX XXXXXX, fără antecedente penale;*

***Khalil Naser El Din Anwar**, născut la
XX XXXXX XXXX în XXXXX, XXXXX, locuitor
XXXXXX, XXXXXX, XXX, cetățean al XXXXXX
XXXXXX, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.09.2017 – 02.11.2017,
instanța de apel: 21.04.2018 – 24.05.2018,
instanța de recurs: 25.09.2018 – 05.12.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 02 noiembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mahagna Ahmad Thabet a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

Sharara Moatasem Bellah Bassam a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

Khalil Naser El Din Anwar a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

De la inculpați au fost încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru livrarea rezultatelor executării cererii de comisie rogatorie de către autoritățile din Statul Israel în sumă de 3203 lei.

Cererea acuzării cu privire la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare suportate pentru administrarea probelor în cadrul urmăririi penale în sumă de 75.876 lei, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp 2014 - 06.06.2017, inculpatul Mahagna Ahmad Thabet, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Mahagna Ahmad Thabet, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la universitate folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal, din numele prețișilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Sharara Moatasem Bellah Bassam în perioada de timp 2015 - 07.06.2017, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Khalil Naser El Din Anwar și Mahagna Ahmad Thabet, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum

și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Sharara Moatasem Bellah Bassam, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Khalil Naser El Din Anwar și Mahagna Ahmad Thabet, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, fiind responsabil de recrutarea persoanelor ce se arătau dispuși să studieze în Republica Moldova, precum și să colecteze mijloacele bănești de la ultimii, după ce identifica persoanele de la care ridica mijloacele bănești le transmitea lui Mahagna Ahmad Thabet., după care folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale Statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la universitate, folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal din numele preinșilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Khalil Naser El Din Anwar, în perioada de timp 2014 - 07.06.2017, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Mahagna Ahmad Thabet și Sharara Moatasem Bellah Bassam, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Khalil Naser El Din Anwar, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Mahagna Ahmad Thabet și Sharara Moatasem Bellah Bassam, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, fiind responsabil de recrutarea persoanelor ce se arătau dispuși să studieze în Republica Moldova, precum și să colecteze mijloacele bănești de la ultimii, după ce identifica persoanele de la care ridica mijloacele bănești le transmitea lui Mahagna Ahmad Thabet, după care folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel, Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la

universitate, folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal din numele preinșilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Instanța a reținut că inculpații, fiind asistați de apărători, au solicitat, prin înscris autentic, ca examinarea cauzei penale să fie desfășurată în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală declarând că recunosc fapta comisă, sunt de acord cu învinuirea adusă și încadrarea juridică, faptele relatate în rechizitoriu corespund realității, iar probele administrate în faza de urmărire penală le sunt cunoscute, le înțeleg conținutul, nu au obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi dovezi.

Deoarece probele administrate au dovedit pe deplin vinovăția inculpaților, instanța a încadrat acțiunile lor în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal ca, organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, cu semnele de calificare, săvârșită de un grup criminal organizat, asupra mai multor persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 1150 până la 1350 unități convenționale, sau cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, că nu au fost constatate circumstanțe agravante, ca atenuantă fiind reținută căința sinceră, concluzionând că reeducarea și corectarea acestora este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, în condițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă cu amendă, prevăzută de lege.

Totodată, instanța a statuat că acuzarea a solicitat încasarea de la inculpați a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în sumă totală de 79.079 lei.

Însă, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Astfel, urmează a fi admisă parțial cererea acuzării, cu încasarea din contul inculpaților doar a cheltuielilor judiciare rezultate din livrarea rezultatelor executării cererii de comisie rogatorie de către autoritățile din Statul Israel, în sumă de 3203 lei.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Maxim Gropa, a declarat apel, solicitând casarea parțială a

sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpați în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 75.876 lei.

Apelantul a invocat că potrivit art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și cuprind și cheltuielile formate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Iar, prin respingerea cererii acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare suportate la administrarea probelor în cadrul urmăririi penale, și anume pentru: efectuarea expertizelor – 33.040 lei, consumabile – 837 lei, cheltuieli pentru interpret – 3852 lei, salariul procurorului – 33.994 lei, salariului consultantului – 4180 lei, instanța a ignorat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, apelul a fost admis, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Mahagna Ahmad Thabet a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

Sharara Moatasem Bellah Bassam a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

Khalil Naser El Din Anwar a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de legalizare a actelor civile pe un termen de 5 ani.

De la inculpați au fost încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru livrarea rezultatelor executării cererii de comisie rogatorie de către autoritățile din Statul Israel în sumă de 3203 lei.

Cererea acuzării cu privire la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare suportate pentru administrarea probelor în cadrul urmăririi penale în sumă de 75.876 lei, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Instanța de apel a reținut că circumstanțele identificate de instanța de fond, la capitolul constatării faptei infracționale comise de către inculpați, este contradictorie stării de fapt or, instanța de fond a constatat fapta comisă de către Mahagna Ahmad Thabet, împreună și de comun acord cu *Hamad Said*, Khalil Naser El Din Anwar, Sharara Moatasem Bellah Bassam, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, deși persoana pe nume Hamad Said nu este indicată în rechizitoriul întocmit și înaintat instanței de judecată.

Mai mult, prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Vasile Golban din 11.09.2014 s-a dispus disjungerea materialelor cauzei penale, pentru exercitarea în continuare a urmăririi penale într-o procedură separată a materialelor în privința lui Mahagna Ahmad Thabet, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității

Organizate și Cauze Speciale, Vasile Golban, din 07.07.2017, *Hamad Said*, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, în cadrul altei cauze penale.

Cu toate că urmărirea penală a fost disjunsă, existând și ordonanța de punere sub învinuire, procurorul a indicat persoana pe nume *Hamad Said* în calitate de complice la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3), lit. a) Cod penal, iar această concluzie a fost preluată eronat de către instanța de fond, astfel fiind depășite limitele judecării cauzei or, *Hamad Said* nu figurează în calitate de învinuit nemijlocit în acest proces penal, nefiind indicat nici în rechizitoriul ca persoană care se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 362¹ alin. (3), lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de fond a constatat fapta infracțională ca fiind comisă împreună cu *Hamad Said*, persoană, care nu a fost pusă sub învinuire în prezenta cauză penală, depășind astfel limitele învinuirii formulate de către procuror și fiind încălcate rigorile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală care indică că „partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin urmare, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, constatând fapta prevăzută de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca fiind comisă de către inculpații, Mahagna Ahmad Thabet, *Hamad Said*, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, fiind stabilit că persoana pe nume *Hamad Said* nu a avut calitatea de bănuț, învinuit și nemijlocit inculpat, or, acesta are statut de învinuit în cadrul altei cauze penale.

Totodată, instanța de fond, constatând fapta infracțională comisă de către inculpații Mahagna Ahmad Thabet, *Hamad Said*, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, îi condamnă în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal doar pe inculpații Mahagna Ahmad Thabet, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar însă în privința lui *Hamad Said*, nu se regăsesc careva referiri în sentința contestată.

Deci, la adoptarea sentinței, instanța de fond a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că în perioada de timp 2014 - 06.06.2017, inculpatul Mahagna Ahmad Thabet, împreună și de comun acord cu Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Mahagna

Ahmad Thabet, împreună și de comun acord cu Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la universitate folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal, din numele preinșilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Sharara Moatasem Bellah Bassam în perioada de timp 2015 - 07.06.2017, împreună și de comun acord cu Khalil Naser El Din Anwar și Mahagna Ahmad Thabet, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Sharara Moatasem Bellah Bassam, împreună și de comun acord cu Khalil Naser El Din Anwar și Mahagna Ahmad Thabet, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, fiind responsabil de recrutarea persoanelor ce se arătau dispuși să studieze în Republica Moldova, precum și să colecteze mijloacele bănești de la ultimii, după ce identifica persoanele de la care ridica mijloacele bănești le transmitea lui Mahagna Ahmad Thabet,, după care folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale Statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la universitate, folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal din numele preinșilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Khalil Naser El Din Anwar, în perioada de timp 2014 - 07.06.2017, împreună și de comun acord cu Mahagna Ahmad Thabet și Sharara Moatasem Bellah Bassam, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, formând un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul obținerii unui profit material, contra sumelor de bani cuprinse între 200 și 1000 euro, au asigurat obținerea frauduloasă a permiselor

de ședere pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățenii Statului Israel, precum și a altor cetățeni de etnie arabă, sosiți în scop de studii la universitățile din Republica Moldova, organizând șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Astfel, în scopul obținerii permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Statului Israel și a altor cetățeni de etnie arabă, Khalil Naser El Din Anwar, împreună și de comun acord cu Mahagna Ahmad Thabet și Sharara Moatasem Bellah Bassam, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, fiind responsabil de recrutarea persoanelor ce se arătau dispuși să studieze în Republica Moldova, precum și să colecteze mijloacele bănești de la ultimii, după ce identifica persoanele de la care ridica mijloacele bănești le transmitea lui Mahagna Ahmad Thabet, după care folosind ștampile ce nu au fost eliberate de autoritățile competente ale statului Israel, din numele pretinsului notar al Statului Israel, Amir Awad, care nu există în baza de date a notarilor din Israel, precum și folosind ștampile din numele notarului Statului Israel, Mohamad Naamneh, pe care ultimul niciodată nu le-a deținut, au falsificat caziere judiciare israeliene, prezentarea cărora la Biroul migrație și azil este o cerință obligatorie impusă de lege, pentru obținerea dreptului de ședere, iar, în scopul admiterii străinilor la universitate, folosind aceleași ștampile au autentificat ilegal din numele preinșilor notari, copii false ale documentului numit „Bagrut” (echivalentul diplomei de bacalaureat în Republica Moldova).

Totodată, inculpații au susținut cererile depuse în instanța de fond, prin care au recunoscut integral vina în faptele indicate în rechizitoriu și au solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Fiind stabilit că probele administrate au dovedit vinovăția inculpaților, instanța de apel le-a încadrat acțiunile pe art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal ca, organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, cu semnele de calificare, săvârșită de un grup criminal organizat, asupra mai multor persoane.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că cauza a fost examinată în procedură simplificată, concluzionând că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea unei pedepse cu amendă, în condițiile beneficierii, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege.

Totodată, instanța de apel a reținut că acuzarea a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 75.876 de lei, care constă în cheltuieli pentru efectuarea expertizelor – 33.040 lei, consumabile - 837 lei, cheltuieli pentru interpret - 3825 lei, salariul procurorului - 33 994 lei și salariul consultantului - 4180 lei.

Conform art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au

cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

Or, procurorul nu a formulat și înaintat conform normei invocate, o acțiune civilă în cadrul procesului penal, menționând aceste pretinse cheltuieli doar în rechizitoriu, acestea nefiind solicitate spre încasare nici în ședința instanței de fond.

Potrivit art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 144 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul existenței temeiurilor, expertiza judiciară se dispune de către organul de urmărire penală sau procuror, prin ordonanță, precum și de către instanța de judecată, prin încheiere.

Astfel, normele legale prevăd clar și explicit, nemijlocit obligațiunea statului, în persoana organului de urmărire penală, de restituire a cheltuielilor judiciare, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor dispuse pe marginea examinării cauzelor penale.

Deci, cheltuielile suportate la efectuarea expertizei în vederea stabilirii veridicității actelor folosite de către inculpați la comiterea infracțiunii, nu urmează a fi puse în sarcina acestora, de vreme ce organul de urmărire penală, în calitate de ordonator al acestor expertize, are calitatea responsabilă materială, față de acțiunile dispuse pe marginea examinării cauzei penale.

Mai mult, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare nu pot fi încasate din contul inculpaților or, investigarea și cercetarea faptelor infracționale, constituie obligația și atribuția de bază a organului de urmărire penală, care în exercitarea atribuțiilor funcționale, este asigurată financiar de către stat, iar impunerea acestor cheltuieli inculpatului ar constitui încasarea dublă a aceleiași sume cheltuite în legătură cu cauza penală, deoarece aceste sume sunt garantate din contul statului, în contextul dispunerii expertizei de către ordonator, adică de către organul de urmărire penală.

Cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit, nu sunt de natură de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate de către stat, motiv pentru care cerințele procurorului la acest capitol este nefondată.

Totodată, cheltuielile judiciare solicitate de către procuror sunt de categoria celor inevitabile și obligatorii de drept, urmare a comiterii unei fapte infracționale, însă chiar dacă inculpații au comis o infracțiune, aceștia nu pot fi supuși și răspunderii materiale pentru intentarea și desfășurarea urmăririi penale, în situația în care acesta este tras la răspundere penală pentru fapta infracțională.

Mai mult, obligația de a suporta cheltuielile judiciare nu poate reveni în principal inculpaților, având în vedere că nemijlocit statul prin intermediul organelor de resort, organului de urmărire penală și a procurorului, exercită și apără cetățenii săi de faptele infracționale și preîntâmpină comiterea infracțiunilor, precum și întreprinde acțiuni în vederea investigării infracțiunilor deja comise, ca în cele din urmă să survină după caz pedeapsa penală, sau achitarea persoanei.

Astfel, anume statului îi revine obligațiunea de drept de a asigura și acoperi cheltuielile legate de investigarea și judecarea cauzelor penale, iar cheltuielile judiciare în sumă de 75.876 lei, urmează a fi trecute în contul statului.

Pe lângă aceasta, pornind de la atribuțiile de bază ale organului de urmărire penală și ale procurorului și având în vedere scopul procesului penal, este cert constatat că comiterea unei infracțiuni, trage în cele din urmă investigarea circumstanțelor în care aceasta s-a săvârșit, astfel că anume prin prisma atribuțiilor obligatoriale ale entităților de stat, cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare nu are suport factic.

Potrivit art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror, iar conform art. 144 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul existenței temeiurilor, expertiza judiciară se dispune de către organul de urmărire penală sau procuror, prin ordonanță, precum și de către instanța de judecată, prin încheiere, norme ce impun din start o obligațiune a ordonatorului expertizei, de a achita cheltuielile pentru efectuarea acestora.

Prin urmare, solicitarea procurorului privind încasarea acestor cheltuieli de la inculpați, nu are suport juridic și factic, reieșind și din faptul că inculpații și apărătorii acestora nu au solicitat efectuarea acestor expertize, circumstanțe care ar atrage răspunderea materială a inculpaților așa cum dictează norma art. 142 alin. (2) și art. 144 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, acestea fiind dispuse din oficiu de către organul de urmărire penală, care fiind investit cu asemenea atribuții, și are obligația de a le suporta.

Și cererea privind încasarea salariului procurorului în sumă de 33.994 lei și salariului consultantului în sumă de 4180 lei, este neîntemeiată or, Codul de procedură penală, nici nu prevede compensarea salariului colaboratorilor organului de urmărire penală, pentru efectuarea nemijlocită a urmăririi penale, adică pentru îndeplinirea nemijlocită a atribuțiilor funcționale.

Or, compensarea salariului procurorului și a salariului consultantului, nu constituie cheltuieli judiciare și acestea nici nu se includ în cheltuielile vizate la art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, mai mult, colaboratorii Procuraturii fiind salariați din bugetul de stat, au menirea și atribuția nemijlocită de conducere și efectuare a urmăririi penale, astfel că compensarea acestor cheltuieli ar constitui acordarea dublei valențe a unei și aceleiași situații de ordin juridic.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii în partea neîncasării cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că acuzarea a solicitat încasarea de la inculpați, în mod solidar, a cheltuielilor judiciare în sumă de 75.876 lei, suportate la administrarea probelor în cadrul urmăririi penale, și anume pentru: efectuarea expertizelor – 33.040 lei, consumabile – 837 lei, cheltuieli pentru interpret – 3852 lei, salariul procurorului – 33.994 lei, salariului consultantului – 4180 lei, dar instanța a ignorat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Or, aliniatul (3) este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată, art. 229 Cod de procedură penală prevede obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Prin urmare, în situația în care art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată, or procurorul în apelul declarat a făcut dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea expertizei judiciare.

Mai mult, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare de la 09.02.2018 alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legiuitorului, fiind aceea de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului.

Conform prevederilor alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau a judecării cauzei în instanța judecătorească.

Pe lângă aceasta, cheltuielile de judecată într-o cauză penală sunt provocate de săvârșirea infracțiunii, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, deci cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, fără săvârșirea căreia nu s-ar fi produs aceste cheltuieli.

În același timp, experiența europeană presupune virarea sumelor necesare pentru avansarea cheltuielilor judiciare către bugetul organelor de drept pentru ca, în cele din urmă, acestea să fie achitate de persoana recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare, cât și a celorlalte cheltuieli indicate de recurent, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, în cazurile când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanța just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Este și de remarcat că recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare, cât și a celorlalte cheltuieli indicate de acuzare (*pct. 3.-5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, motivele invocate în respectivul recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 3. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în privința inculpaților Mahagna Ahmad Thabet, Sharara Moatasem Bellah Bassam și Khalil Naser El Din Anwar, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun